

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 7.7.2026
COM(2026) 576 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Strategia UE privind creșterea animalelor

{SWD(2026) 576 final}

1. INTRODUCERE

Creșterea animalelor este una dintre cele mai vechi activități ale omenirii. Încă de când au fost domesticate primele animale, în urmă cu peste 10 000 de ani, ea a avut un rol esențial în dezvoltarea socială și economică a civilizațiilor. De-a lungul veacurilor, creșterea animalelor a fost nu doar o parte indispensabilă a sistemului nostru alimentar, ci și un mijloc de subzistență pentru europeni, devenind coloana vertebrală a economiilor rurale și un element definitoriu al peisajelor noastre.

În Europa de astăzi, creșterea animalelor este o activitate economică diversă și complexă, care reprezintă aproximativ 40 % din valoarea adăugată a agriculturii din UE și generează o cifră de afaceri de 400 de miliarde EUR pe an. Impactul social și teritorial este major: domeniul angajează aproximativ 7 milioane de persoane și se bazează pe 4 milioane de ferme distribuite în tot spațiul geografic european, adesea în zone cu puține activități economice alternative. De la pășunile Alpilor până la regiunile de la frontiera estică, de la zonele arctice până la *dehesas* din sud și la regiunile ultraperiferice ale UE, precum și în insulele din Marea Mediterană, zonele rurale ale Europei au nevoie de creșterea animalelor pentru a supraviețui. Creșterea lor, cu rolul său esențial în menținerea populației în zonele rurale și a vitalității economice a acestora, are o contribuție importantă la obiectivele UE în materie de securitate și de pregătire. Flancul frontierei est-europene se confruntă cu un risc major de abandonare a terenurilor, însoțit de scăderea rapidă a efectivelor de animale, ceea ce scade și mai mult reziliența acestor regiuni în fața crizelor și a riscurilor de securitate ⁽¹⁾.

Sectorul creșterii animalelor din UE are un rol vital nu doar în UE, ci și la nivel mondial prin contribuția sa la securitatea alimentară ca urmare a furnizării de proteine de înaltă calitate. În acest sens, balanța comercială este pozitivă pentru UE, iar cererea de produse din UE este în creștere datorită standardelor de prim rang, calității și durabilității acestora ⁽²⁾, care le ajută să ducă stindardul excelenței europene în toate colțurile lumii.

Deoarece este vorba despre un sector strategic esențial pentru competitivitatea Uniunii și pentru autonomia sa strategică deschisă, prezenta strategie stabilește acțiuni de abordare a vulnerabilităților sale existente și de creștere a rezilienței sale într-o lume cu tot mai multă concurență pe piață. În același timp, este nevoie ca sectorul să răspundă mai bine așteptărilor tot mai mari din partea societății, în special în ceea ce privește bunăstarea animalelor, să își transforme amprenta de mediu în externalități pozitive și să se ancoreze mai ferm în teritoriu. Îmbunătățirea integrării lanțului alimentar și adoptarea unei abordări pe deplin circulare ar putea ajuta la valorificarea tuturor subproduselor și a biomasei în vederea obținerii de venituri suplimentare pentru fermieri, reducând în același timp amprenta de carbon a producției animaliere.

⁽¹⁾ Comunicare privind regiunile estice ale UE care se învecinează cu Rusia, Belarus și Ucraina, COM(2026) 82 final.

⁽²⁾ La nivel mondial se preconizează încă o creștere a consumului de carne, ca urmare a creșterii rapide a populației și a veniturilor. Uniunea este o mare putere comercială la nivel mondial în domeniul produselor de origine animală. În 2025, UE a exportat produse de origine animală în valoare de 53 de miliarde EUR, în timp ce importurile s-au ridicat la 16 miliarde EUR. Pe primul loc se află produsele lactate: în 2025, valoarea lor s-a ridicat la 20,7 miliarde EUR, cu un excedent comercial net de 18 miliarde EUR. În ultimul deceniu, balanța comercială a UE în domeniul produselor de origine animală a fost pozitivă.

După cum s-a anunțat în Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar ⁽³⁾, sectorul creșterii animalelor din UE merită o strategie pe termen lung care să respecte diversitatea și particularitățile producției animaliere din toată Europa. Continuarea tranziției către un sector al creșterii animalelor rezilient, competitiv și durabil în UE este esențială pentru combaterea depopulării în teritoriile cele mai vulnerabile, contribuind în același timp la obiectivul de a atinge neutralitatea climatică până în 2050. Această tranziție va fi unul dintre obiectivele susținute de PAC post-2027 și, ca atare, va sprijini punerea în aplicare a Strategiei pentru reînnoirea generațiilor ⁽⁴⁾, a Strategiei UE în domeniul bioeconomiei ⁽⁵⁾, a noului Plan de acțiune rurală, care urmează să fie adoptat în curând ⁽⁶⁾, a Planului de acțiune privind îngrășămintele ⁽⁷⁾ și a Comunicării privind gestionarea riscurilor de incendii forestiere ⁽⁸⁾. La nivel internațional, Comisia colaborează cu diverse organisme multilaterale pentru ca tranziția să fie însoțită de o aliniere la standardele internaționale – în special cu FAO în cadrul Planului de acțiune mondial pentru creșterea durabilă a animalelor.

Pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a sectorului creșterii animalelor din UE, este necesară o strategie care:

- să realizeze progrese către un **sistem rezilient de creștere a animalelor**, care să reziste la crize și să fie mai bine adaptat stresului climatic;
- să consolideze **competitivitatea** sectorului la nivelul UE și la nivel mondial;
- să adapteze sectorul la exigențele viitorului prin **consolidarea condițiilor de bunăstare a animalelor** și prin **reducerea la minimum a amprentei sale climatice și de mediu**;
- să asigure faptul că sistemele de producție animalieră **continuă să corespundă caracteristicilor unice ale diferitelor regiuni**, să susțină economiile și tradițiile rurale din întreaga Europă și să contribuie în continuare la menținerea bogatei lor biodiversități.
- să promoveze **exceleța** în producția animalieră ca abordare distinctiv europeană a creșterii animalelor, recunoscută și apreciată de consumatori, în special pentru aspectele legate de bunăstarea animalelor.

Strategia se bazează pe o colaborare amplă cu părțile interesate în cadrul fluxului de lucru pentru creșterea animalelor, care a durat mai mult de un an și a cuprins dialoguri cu statele membre, cu fermierii, cu reprezentanții sectorului și cu societatea civilă, inclusiv cu Comitetul european pentru agricultură și sectorul alimentar. Este însoțită de un plan privind proteinele, prin care se urmărește ca sistemul UE de producție a proteinelor să devină mai rezilient și mai sustenabil. Comunicarea de față, bazată pe diagnosticul punctelor tari și

⁽³⁾ Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar: Împreună pentru construirea unui sector agricol și alimentar al UE atractiv pentru generațiile viitoare, COM/2025/75 final.

⁽⁴⁾ Strategia pentru reînnoirea generațiilor în agricultură, COM(2025) 872 final.

⁽⁵⁾ Un cadru strategic pentru o bioeconomie a UE competitivă și durabilă, COM(2025) 960 final.

⁽⁶⁾ Planul de acțiune rurală revizuit al UE, care însoțește documentul Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Viziunea pe termen lung pentru zonele rurale ale UE: principalele realizări și căi de urmat, SWD/2024/451 final.

⁽⁷⁾ Planul de acțiune privind îngrășămintele: parteneriat pentru asigurarea disponibilității, accesibilității prețurilor și autonomiei strategice a îngrășămintelor autohtone în Uniunea Europeană, COM(2026) 310 final.

⁽⁸⁾ Comunicarea privind gestionarea integrată a riscurilor de incendii forestiere, COM(2026) 330 final.

slabe ale sectorului prezentat în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care o însoțește, ține seama de raportul din proprie inițiativă al Parlamentului European intitulat „Cum să asigurăm un viitor durabil pentru sectorul creșterii animalelor din UE având în vedere necesitatea asigurării securității alimentare și a rezilienței fermierilor, precum și dificultățile create de bolile ce afectează animalele” ⁽⁹⁾.

2. SECTORUL CREȘTERII ANIMALELOR DIN UE ÎN PREZENT

2.1. Provocări și oportunități

Sectorul creșterii animalelor din UE se confruntă cu o combinație de presiuni structurale și de zi cu zi. Aceste presiuni contribuie deja la retragerea din activitatea zootehnică în unele regiuni, în special în cazul creșterii bovinelor, ovinelor și caprinelor, și ridică semne de întrebare cu privire la continuitatea pe termen lung a activității de creștere a animalelor în unele părți ale Uniunii. De exemplu, Franța a pierdut 16 % din populația sa de bovine în ultimul deceniu, iar în aceeași perioadă Germania a pierdut 22 % din populația sa de porcine.

O provocare centrală este **profitabilitatea**. Costurile ridicate ale factorilor de producție, volatilitatea pieței și expunerea la fluctuațiile prețurilor la furaje și energie continuă să diminueze marjele de profit. În același timp, respectarea standardelor ridicate ale UE necesare pentru a proteja bunăstarea animalelor, siguranța alimentară, clima și protecția mediului poate genera costuri de producție care nu se reflectă întotdeauna în prețurile pieței. În plus, fermierii au o putere de negociere prea mică în fața cumpărătorilor.

Sectorul creșterii animalelor din UE se confruntă și cu provocări legate de durabilitate. Este o sursă majoră de emisii de gaze cu efect de seră provenite din agricultură, precum și de poluare cu amoniac și cu nutrienți, ceea ce afectează clima, aerul, calitatea apei și biodiversitatea. Deși emisiile au scăzut constant, ritmul scăderii este lent. Concentrarea producției animaliere în câteva zone ale UE creează dezechilibre la nivelul nutrienților, ceea ce duce la poluarea cu nutrienți. În același timp, este esențial să se practice un pășunat extensiv pentru a menține atât pajiștile pe care se sprijină biodiversitatea, cât și biotopurile rurale, pentru a conserva natura și a contribui la prevenirea abandonării terenurilor și a depopulării zonelor rurale.

Pe lângă acestea, perspectivele sectorului sunt influențate și de o serie de **vulnerabilități structurale**. Îmbătrânirea populației de fermieri, reînnoirea insuficientă a generațiilor, deficitul de forță de muncă – inclusiv în serviciile veterinare rurale – și condițiile de muncă solicitante pun în pericol capacitatea sa viitoare, iar efectele schimbărilor climatice și apariția focarelor de boli ale animalelor se resimt în rezultatele economice.

Viitorul sectorului creșterii animalelor din UE trebuie să valorifice principalele sale avantaje și oportunități. Este un sector cu rădăcinile în tradiție, dar susținut de inovare și de antreprenoriat. Diversitatea sistemelor de producție, a speciilor și a teritoriilor pe care este practicat sporește reziliența și adaptabilitatea sectorului, iar standardele înalte ale UE dau mai multă încredere consumatorilor și fac posibilă o poziționare puternică pe piețele premium. În mai multe sectoare, sistemele de producție eficiente, serviciile veterinare avansate și lanțurile de aprovizionare bine dezvoltate asigură productivitatea și performanța la export. Inovarea și adoptarea unor abordări bazate pe bioeconomia circulară îmbunătățesc atât competitivitatea, cât și rezultatele în materie de protecție a mediului. Din

⁽⁹⁾ 2025/2053(INI).

ce în ce mai des, fermierii nu sunt doar producători de alimente, dar și protectori ai naturii, operatori de servicii de cazare pentru turiști și „fermieri de energie” care produc energie din surse regenerabile pentru nevoile fermei și, în multe cazuri, pentru un consum mai larg, scăzând dependența UE de alternativele bazate pe combustibili fosili.

3. STRATEGIA

Uniunea anului 2040 trebuie să fie un loc în care creșterea durabilă a animalelor nu doar supraviețuiește, ci prosperă.

Sectorul trebuie sprijinit de un cadru politic coerent, care să fie simplu și previzibil și să țină seama de realitățile agricole. În următoarea perioadă de programare și fără a aduce atingere negocierilor în curs privind CFM, pilonul esențial al sprijinului va continua să fie PAC – atât pentru venituri, cât și pentru investiții și stimulente în cadrul viitoarelor planuri de parteneriate naționale și regionale, complete de programul propus Orizont Europa ⁽¹⁰⁾ și de Fondul european pentru competitivitate (FEC) ⁽¹¹⁾, care au fost propuse pentru a stimula inovarea.

Prezenta strategie oferă o direcție pe termen lung pentru competitivitatea și durabilitatea sectorului, în contextul unei pregătiri sporite. Ea se traduce în puncte de acțiune operaționale la nivelul UE, al statelor membre și al părților interesate, cu accent pe soluții teritoriale specifice, adaptate diverselor sisteme de producție și regiuni, în cadrul unei abordări holistice, coerente și transsectoriale.

Comisia intenționează să mențină **fluxul de lucru pentru creșterea animalelor** ca forum de discuții și de dezvoltare suplimentară a anumitor inițiative identificate mai jos, deoarece oferă o modalitate incluzivă de punere în practică a strategiei.

3.1. Un sector al creșterii animalelor rezilient, capabil să reziste crizelor

Un sistem rezilient de creștere a animalelor este esențial pentru securitatea alimentară, autonomia strategică și vitalitatea rurală ale Uniunii. Reziliența înseamnă mai mult decât capacitatea de redresare în urma unui șoc – ea mai înseamnă și capacitatea de a anticipa riscurile, de a reduce vulnerabilitățile, de a se adapta la schimbările structurale și de a continua să furnizeze alimente sigure, durabile și la prețuri accesibile în condiții din ce în ce mai dificile. Pentru sectorul creșterii animalelor, aceasta este în prezent o prioritate urgentă. Producătorii se confruntă cu presiuni tot mai mari din cauza volatilității piețelor, a creșterii costurilor fixe și cu materia primă, a schimbărilor climatice, a deficitului de apă, a bolilor animalelor, a deficitului de forță de muncă și a lipsei de lucrători calificați, a instabilității geopolitice și a concurenței neloiale de la nivel mondial. Prin urmare, este

⁽¹⁰⁾ Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa pentru perioada 2028-2034, de stabilire a normelor sale de participare și de diseminare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2021/695, COM/2025/543 final.

⁽¹¹⁾ Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a Fondului european pentru competitivitate (FEC), inclusiv a programului specific pentru activități de cercetare și inovare în domeniul apărării, de abrogare a Regulamentelor (UE) 2021/522, (UE) 2021/694, (UE) 2021/697, (UE) 2021/783, de abrogare a unor dispoziții ale Regulamentelor (UE) 2021/696, (UE) 2023/588 și de modificare a Regulamentului (UE) [EDIP], COM/2025/555 final.

necesar un sector mai puternic și mai rezilient atât pentru a proteja mijloacele de subsistență ale fermierilor, cât și pentru a menține capacitatea de producție a Uniunii.

O primă prioritate este consolidarea cadrului de gestionare a riscurilor. Crescătorii de animale au nevoie de un acces mai bun la finanțare, la asigurări și reasigurări, la fonduri mutuale și instrumente de stabilizare a veniturilor care să reflecte riscurile specifice ale sectorului, dintre care se pot menționa fenomenele climatice, perturbarea pieței și bolile animalelor. Viitoarea politică ar trebui să asigure o coerență mai bună între gestionarea riscurilor și gestionarea crizelor, astfel încât sprijinul de urgență să nu înlocuiască pregătirea, ci să o completeze.

În acest context, Comisia pregătește terenul cu instituțiile financiare, inclusiv cu Banca Europeană de Investiții, cu privire la explorarea posibilității de dezvoltare a unei **scheme financiare specifice de gestionare a riscurilor în baza cadrului financiar multianual post-2027**, care să acopere nevoile de asigurare și reasigurare împotriva riscurilor schimbărilor climatice și să extindă sprijinul la riscurile asociate bolilor animalelor, în completarea instrumentelor existente ⁽¹²⁾.

Setul de instrumente de gestionare a riscurilor din cadrul actualei și al viitoarei PAC este deja destul de cuprinzător ⁽¹³⁾ și oferă statelor membre diverse opțiuni pentru a selecta și a adapta aceste instrumente în funcție de propriile nevoi. Comisia va pregăti un **manual cu orientări practice privind gestionarea riscurilor**, pe baza expertizei UE și internaționale, astfel încât statele membre să poată reflecta mai bine aceste nevoi în viitoarele lor planuri PNR. Manualul **va veni în completarea recomandărilor PAC**, care vor acoperi de asemenea aspecte legate de gestionarea riscurilor. În plus, Comisia va evalua și, după caz, va reduce barierele administrative care îngreunează instituirea unor instrumente specifice de gestionare a riscurilor sub formă de fonduri mutuale, pentru a remedia problema gradului scăzut de absorbție, în special de către fermele mici.

O a doua prioritate este consolidarea prevenirii bolilor și a răspunsului la acestea. Bolile animalelor, inclusiv zoonozele, continuă să se numere printre cele mai grave amenințări pentru reziliența efectivelor de animale și a biodiversității, posibil și a sănătății umane. Focarele din ultimul timp, a căror frecvență s-a intensificat puternic, au demonstrat amploarea daunelor economice și sociale pe care le pot cauza, cum ar fi distrugerea unui număr mare de animale și perturbarea comerțului și a activităților rurale. **Măsurile solide de biosecuritate** rămân o primă linie de apărare și reprezintă un element esențial al prevenirii. În plus, **evaluarea Legii privind sănătatea animală** va oferi o bază pentru actualizarea abordării „O singură sănătate” folosită de Uniune pentru gestionarea bolilor, inclusiv în vederea unei utilizări mai largi și bazate pe date științifice a vaccinării preventive acolo unde va fi cazul. Pentru a consolida adaptabilitatea în fața riscurilor și bolilor emergente, **Comisia va analiza dacă actualul sistem de clasificare a bolilor mai este adecvat scopului și dacă criteriile de clasificare răspund în mod adecvat provocărilor specifice**. Pentru a consolida măsurile armonizate de control al bolilor în întreaga UE, Comisia va continua să propună actualizări ale legislației în conformitate cu cele mai noi

⁽¹²⁾ fi-compass, 2025, trecerea în revistă a evoluției riscurilor climatice în toată Europa la nivelul climei actuale și în 2050, intitulat „Insurance and Risk Management Tools for Agriculture in the EU” (Instrumente de asigurare și de gestionare a riscurilor pentru agricultură în UE) (https://www.fi-compass.eu/sites/default/files/publications/EAFRD_AGRRI_Insurance_Risk_MA.pdf).

⁽¹³⁾ Banca Mondială: *Solutions for Better Agri-Risk Management in the European Union* (Soluții pentru o mai bună gestionare a riscurilor agricole în Uniunea Europeană) (<https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099032326044016306>).

progrese științifice și standarde internaționale, astfel cum sunt stabilite de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OMSA), și va adopta norme de aplicare pentru a clarifica rolurile și responsabilitățile. De asemenea, pentru a sprijini o utilizare pe scară mai largă și bazată pe date științifice a vaccinării preventive, **Comisia va evalua dacă normele și principiile actuale în materie de vaccinare mai sunt sau nu adecvate.**

Aceste demersuri ar trebui să se bazeze pe cele mai recente avize științifice ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și să fie sprijinite de un angajament internațional mai puternic de a promova acceptarea măsurilor sanitare ale UE. Pentru a remedia problema recunoașterii inegale a regionalizării de către țările terțe, Comisia va sprijini statele membre și prin **orientări privind realizarea vaccinării în asociere cu regionalizarea și compartimentarea**, continuând în același timp să pledeze pentru recunoașterea abordării UE privind regionalizarea, inclusiv vaccinarea, în fața partenerilor comerciali din cadrul forurilor bilaterale și multilaterale.

Rămâne esențială continuarea **cercetării și a inovării în domeniul sănătății animale și al vaccinării**, inclusiv în ceea ce privește vaccinurile DIVA ⁽¹⁴⁾ și inclusiv în ceea ce privește potențialele vaccinuri pentru bolile transfrontaliere majore. Acest demers va fi sprijinit prin componenta specifică propusă în cadrul programului Orizont Europa.

Ca parte a măsurilor preventive, Comisia va continua să sprijine și să consolideze capacitatea statelor membre de a supraveghea bolile relevante ale animalelor, asigurând **depistarea timpurie și acțiunea cu promptitudine**. Mecanismele de alertă precoce sunt foarte importante. Comisia va evalua modalități de finanțare a îmbunătățirii sistemelor existente, de integrare mai bună a digitalizării în soluțiile de depistare și de alertă, precum și de îmbunătățire a diseminării informațiilor către fermierii din întreaga UE (aplicații, linii telefonice de urgență).

În același timp, **o finanțare adecvată din partea UE este indispensabilă pentru prevenire, supraveghere, control și eradicare**, în special pentru luarea unor măsuri de urgență în cazul apariției unor focare de boală. Mecanismul UE propus în cadrul CFM deschide posibilitatea unei politici comune în domeniul sănătății și siguranței (inclusiv pentru animale) și poate oferi sprijin specific în cazul bolilor animalelor, sub rezerva procedurilor bugetare anuale. Totodată, statele membre ar putea să asigure, în cadrul planurilor PNR, un acces mai mare al fermierilor la instrumente preventive, inclusiv la biosecuritate și la vaccinuri, precum și o mai mare utilizare a acestora și să asigure servicii de consiliere adecvate și personal veterinar suficient prin introducerea de stimulente financiare destinate medicilor veterinari din zone rurale, iar părțile interesate ar trebui să consolideze măsurile de biosecuritate în cadrul fermelor și să integreze cele mai bune practici pentru a preveni bolile animalelor.

O a treia prioritate este creșterea investițiilor în adaptarea la schimbările climatice, în atenuarea acestora și în inovare. Aceasta ar putea include sprijinirea inovațiilor care reduc intensitatea emisiilor, îmbunătățesc gestionarea nutrienților și consolidează contribuția sistemelor de creștere a animalelor la economia circulară, alături de măsurile de adaptare. Reziliența depinde din ce în ce mai mult de capacitatea sectorului de a face față stresului climatic și de a utiliza mai eficient resursele. O mai mare eficiență a utilizării

⁽¹⁴⁾ Vaccinurile DIVA (*Differentiating Infected from Vaccinated Animals* – diferențierea animalelor vaccinate de cele infectate) sunt un tip specializat de vaccin, conceput pentru a deosebi animalele care au fost vaccinate de cele care s-au infectat cu o boală în mod natural. Această distincție este esențială pentru controlul eficace al bolilor, pentru supraveghere și pentru reglementările privind comerțul cu animale de fermă și cu alte animale.

apei poate contribui atât la reziliența în domeniul apei, cât și la reziliența fermierilor. Printre altele, aceasta se poate realiza prin conservarea și utilizarea durabilă a resurselor genetice și prin strategii de ameliorare care îmbunătățesc trăsăturile asociate rezilienței, cum ar fi toleranța la secetă sau rezistența la căldură. Tehnicile genomice și de ameliorare de ultimă generație sunt avantajoase atât din perspectiva rezultatelor economice, cât și din a celor de mediu. Ele determină utilizarea a mai puține furaje și reduc emisiile, ceea ce înseamnă economii pentru fermieri și o expunere mai mică la fluctuațiile prețurilor volatile. De asemenea, o mai bună reziliență necesită îmbunătățirea adăposturilor și a ventilației, a protecției împotriva inundațiilor și a altor infrastructuri reziliente la schimbările climatice.

Cercetarea și inovarea în domeniul practicilor și tehnologiilor durabile sunt factori favorizanți esențiali pentru un sector al creșterii animalelor mai rezilient în UE ⁽¹⁵⁾. **UE ar trebui să se concentreze, de asemenea, pe extinderea și implementarea soluțiilor**, care ar trebui să cuprindă sprijinul pentru eforturi de C&I mai puternice și mai coordonate privind sisteme durabile de creștere a animalelor, **dezvoltarea și adoptarea** unor instrumente practice cum ar fi sistemele de asistență decizională, senzorii, aplicațiile bazate pe volume mari de date, robotica, soluțiile de alertă precoce și zootehnia de precizie, promovând în același timp o abordare bazată pe sisteme și pe caracteristicile fiecărei zone. Pentru a accelera impactul pe teren, **inovațiile ar trebui să se potrivească mai bine cu nevoile fermierilor**, astfel încât soluțiile reziliente să fie testate, extinse și implementate mai rapid în toate regiunile și sistemele de producție. Acest lucru va fi sprijinit de viitoarea nouă abordare strategică privind cercetarea și inovarea – AGRI 2040 și Food 2040. Noua abordare identifică creșterea animalelor ca domeniu-cheie de acțiune pentru cercetare și inovare și pune accentul pe o mai bună valorificare a rezultatelor cercetării și inovării prin implementarea la nivelul start-upurilor, al întreprinderilor în fază de extindere și al întregului sector.

Reziliența presupune, de asemenea, ca sectorul creșterii animalelor să devină mai puțin dependent de materiile prime importate și mai capabil să se bazeze pe resurse interne și circulare, astfel cum se discută pe larg în Planul privind proteinele și în Planul de acțiune privind îngrășămintele. În același timp, o integrare mai strânsă cu țările candidate și parteneri oferă oportunități de consolidare a rezilienței și a autonomiei strategice a Uniunii prin dezvoltarea treptată a unor lanțuri valorice agroalimentare mai integrate și mai durabile.

Exemplu de proiecte de investiții colaborative pentru reziliență:

- Instalarea de panouri solare în cadrul fermelor și a unei unități de biogaz comune care să folosească gunoiul de grajd, reducând dependența de energia și îngrășămintele externe.
- Construirea unui sistem de stocare și reciclare a apei pentru a rezista secetelor și valurilor de căldură.
- Aderarea la un fond mutual și la un sistem de asigurare împotriva riscurilor schimbărilor climatice sprijinite de politicile statelor membre, pentru stabilizarea veniturilor în timpul fenomenelor meteorologice extreme.

⁽¹⁵⁾ Diferitele instrumente financiare din CFM post-2027 ar putea sprijini un efort mai puternic și mai coordonat de cercetare și inovare în domeniul sistemelor durabile și reziliente de creștere a animalelor, care să vizeze sănătatea și bunăstarea animalelor, prevenirea bolilor și vaccinurile, sistemele mixte, adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora, reducerea impactului asupra mediului, eficiența furajelor și a nutrienților, resursele genetice și ameliorarea pentru trăsături care conferă reziliență, soluțiile bioeconomiei circulare, inovarea socială și tehnologiile digitale.

Statele membre ar trebui să sprijine în continuare practicile agricole care integrează reziliența și durabilitatea în modelele lor de afaceri, de exemplu practicile de agricultură ecologică, și să impulsioneze tranziția către reziliența pe termen lung prin plăți destinate tranziției. Măsurile de reînnoire a generațiilor ar trebui să reflecte mai bine situația specifică a creșterii animalelor.

O cooperare mai bună de-a lungul lanțului de aprovizionare poate contribui la scăderea volatilității prețurilor și la îmbunătățirea accesului la factori de producție, în timp ce participarea la platformele de schimb de cunoștințe și la parteneriatele pentru inovare poate accelera răspândirea bunelor practici.

Exemplu: într-o zonă vulnerabilă la boala limbii albastre, la dermatoma nodulară contagioasă sau la gripa aviară, autoritățile și părțile interesate asigură un sistem coordonat de prevenire a bolilor:

- Statele membre, prin intermediul planurilor PNR, cofinanțează modernizarea soluțiilor de biosecuritate (stații de dezinfectare, acces controlat la ferme, zone de separare).
- Fermierii beneficiază de formare finanțată cu fonduri PPNR, prin intermediul serviciilor de consiliere și al grupurilor PEI-AGRI privind prevenirea bolilor și planificarea pentru situații neprevăzute.
- Statele membre și lanțul valoric al creșterii animalelor participă la un cadru de partajare a costurilor pentru a finanța în comun răspunsurile la apariția focarelor de boală, inclusiv prin oferirea de compensații producătorilor afectați, pe baza unor mecanisme financiare prestabilite (costurile eradicării, izolării și redresării se împart între taxele publice și cele private/pool-urile de asigurare).
- Este implementat un program public-privat de vaccinare și supraveghere pe măsură ce devin disponibile noi vaccinuri datorită cercetării și inovării sprijinite de UE.

Statele membre au un rol central în concretizarea acestor obiective în sprijin practic pe teren:

- prin includerea investițiilor în reziliență în planurile PNR și prin îmbunătățirea accesului fermierilor la instrumente de prevenire a bolilor;
- prin promovarea asigurărilor și a fondurilor mutuale adaptate sectoarelor zootehnice;
- prin asigurarea faptului că serviciile de formare și de consiliere agricolă beneficiază de o expertiză solidă în ceea ce privește reziliența efectivelor de animal;
- prin susținerea investițiilor și a acțiunilor climatice și de agromediu, inclusiv a programelor de eficiență, care contribuie la conservarea și utilizarea durabilă a **resurselor genetice animale** care consolidează reziliența sectorului creșterii animalelor și sprijină biodiversitatea, sănătatea solurilor și reziliența apei ca fundament pentru reziliența sectorului creșterii animalelor;
- prin luarea în considerare a unor măsuri de compensare a lipsei de servicii veterinare rurale, de exemplu prin stimulente specifice sau prin consultări digitale, și a unor măsuri de sprijinire a competențelor digitale, a conectivității și a investițiilor la nivel de fermă;
- prin sprijinirea organizațiilor de producători, a modelelor cooperative și a intervențiilor sectoriale din cadrul PAC, care pot contribui la consolidarea puterii de negociere a fermierilor și la creșterea capacității lor de a gestiona riscurile în mod colectiv.

3.2. Un sector al creșterii animalelor competitiv la nivelul UE și la nivel mondial

Pentru a concura în mod eficace pe piața mondială, sectorul creșterii animalelor are nevoie de un cadru mai previzibil pe termen lung pentru investiții, precum și de utilizarea efectului de levier al tehnologiilor avansate și al practicilor inovatoare, iar în același timp trebuie să beneficieze de condiții de concurență echitabile și de o sarcină de reglementare redusă. Trebuie oprită tendința actuală de decapitalizare și trebuie crescută profitabilitatea dacă se dorește ca lanțul valoric european pentru creșterea animalelor să rămână competitiv și să atragă noi participanți la această profesie. Menținerea unor standarde înalte ale UE în materie de siguranță alimentară și sănătate animală, de bunăstare a animalelor și de mediu trebuie să ajute sectorul să reacționeze ferm la presiunea concurenței mondiale.

Prioritatea este de a ajuta sectorul să remedieze deficitul de investiții, să stimuleze adoptarea inovării și a digitalizării pentru a se moderniza și să își consolideze competitivitatea și durabilitatea. Mulți crescători de animale, în special cei tineri și cei noi în domeniu, au nevoie de un capital inițial semnificativ pentru a beneficia de infrastructură modernă, de utilaje și sisteme de gestionare a gunoiului de grajd. Fi-compass estimează un deficit de finanțare de peste 18 miliarde EUR în sectorul creșterii animalelor ⁽¹⁶⁾.

Deși Comisia evaluează impactul revizuirii sale privind bunăstarea animalelor, anumite studii estimează că tranziția către sisteme fără cuști implică nevoi semnificative de investiții ⁽¹⁷⁾. **Aceste nevoi de finanțare nu pot fi satisfăcute dintr-o singură sursă, ci presupun o combinație de instrumente și măsuri atât din partea UE, cât și din partea statelor membre.** Acestea cuprind, de exemplu, o mai bună remunerație de piață, sprijin public, acces la instrumente financiare și investiții private, precum și valorificarea potențialului noilor modele de afaceri circulare și o mai bună valorificare a subproduselor. În plus, este nevoie de competențe, de alfabetizare financiară și de consiliere adecvată, precum și de un cadru juridic mai stabil și mai clar.

PAC rămâne un instrument esențial pentru a sprijini veniturile fermierilor, pentru a-i încuraja să depună eforturi în direcția durabilității și pentru a oferi sprijin pentru investiții, iar următoarea perioadă de finanțare oferă oportunități adaptate diferitelor nevoi, de la fermele mici la cele mari. Printr-o combinație de diverse măsuri, de exemplu investiții în

⁽¹⁶⁾ <https://www.fi-compass.eu/library/market-analysis/financial-gap-eu-agricultural-sector?page=1>.

⁽¹⁷⁾ *Studiile comandate de organizațiile de fermieri pentru a estima impactul tranziției către sisteme fără cuști în sectorul găinilor ouătoare și al porcinelor indică nevoi de investiții la nivelul UE de aproximativ 6,7 miliarde EUR pentru sectorul porcinelor¹ (0,02 EUR per kg de carne de porc pentru o perioadă de amortizare de 15 ani) și de 2,6 miliarde EUR pentru sectorul găinilor ouătoare² (0,0017 EUR per ou pentru o perioadă de amortizare de 15 ani). Costurile decurg în primul rând din necesitatea de a transforma sau de a înlocui instalațiile de adăpostire existente și de a instala infrastructura și echipamentele necesare pentru producția fără cuști. Aceste date sunt citate doar cu titlu de exemplu. Comisia pregătește o evaluare a impactului care analizează toate datele și aspectele relevante legate de propunerile sale planificate.*

¹ Potori et al. (2024). *An Assessment of the Impacts of the Phasing Out of Cages in EU Livestock Farming: The Pig Sector* (O evaluare a impactului eliminării treptate a cuștilor în creșterea animalelor în UE: sectorul porcinelor). *Agriculture*, 14(1), 111.

² Majewski et al. (2024). *An Assessment of the Impacts of the Phasing Out of Cages in EU Livestock Farming: The Layer Sector* (O evaluare a impactului eliminării treptate a cuștilor în creșterea animalelor în UE: sectorul găinilor ouătoare). *Agriculture*, 14(2), 187.

infrastructură și sprijin pentru proiecte inovatoare, FEC și planurile PNR propuse ar putea contribui la sporirea investițiilor în durabilitate, în competitivitate și în reziliență.

Comisia va analiza toate opțiunile, explorând inclusiv oportunitatea unui potențial instrument financiar specific pentru sectorul creșterii animalelor, care să remedieze deficitul de finanțare a investițiilor în tranziția către niveluri mai ridicate de durabilitate și de bunăstare a animalelor.

Statele membre ar trebui să ia în considerare și alte inițiative, cum ar fi un acces mai bun la împrumuturi, împrumuturi garantate de stat, instrumente de achiziții publice, intervenții pe piață și condiții de împrumut mai favorabile pentru toți fermierii, în special pentru cei tineri și pentru cei care sunt noi în domeniu. Alături de Banca Europeană de Investiții, Comisia va explora oportunitatea unui acces preferențial la împrumuturi pentru fermierii implicați în tranziția către sisteme fără cuști, pe baza rezultatului revizuirii legislative. În paralel, schemele de recompensare a agriculturii carbonului și creditele pentru natură ar putea aduce o valoare suplimentară fermelor care investesc în sisteme mai durabile de creștere a animalelor.

Pe lângă finanțare, este esențial să se asigure un **cadru juridic stabil, previzibil și clar**, care să permită planificarea și investițiile pe termen lung. Acesta va spori încrederea investitorilor și va facilita deciziile de investiții, a căror recuperare durează adesea decenii. O parte din această incertitudine are drept cauză **procedurile de acordare a autorizațiilor** de către autoritățile naționale, regionale și locale, care trebuie abordate în mod prioritar. Pentru a spori securitatea juridică atât pentru operatorii economici, cât și pentru autoritățile publice, Comisia a prezentat la sfârșitul anului 2025 o propunere privind accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor ⁽¹⁸⁾ și o propunere privind accelerarea evaluării de mediu. Un test de rezistență a Directivelor „Păsări” și „Habitat” este în curs de desfășurare, iar Comisia îl va monitoriza, după caz, prin acțiuni suplimentare.

Pentru a stimula o mai bună recompensare din partea pieței, este necesar să se depună eforturi pentru o mai bună informare a consumatorilor, astfel încât **așteptările consumatorilor să se alinieze cu mecanismele echitabile de stabilire a prețurilor și să se obțină o diversificare a pieței**, pentru a beneficia de piețele cu valoare ridicată.

Creșterea competitivității trebuie să fie echitabilă. Consolidarea poziției fermierilor în lanțul alimentar și protejarea lor împotriva practicilor comerciale neloiale reprezintă o prioritate de cursă lungă, care va fi consolidată prin revizuirea Directivei privind practicile comerciale neloiale ⁽¹⁹⁾ pe baza experienței acumulate până în prezent. Fermierii trebuie să primească **o remunerație mai bună, inclusiv din activitățile economice emergente din sfera dezvoltării bioeconomiei și a valorificării subproduselor**. Comisia va evalua care sunt cele mai bune modalități de a integra aceste aspecte în activitatea Observatorului UE al lanțului agroalimentar, cu scopul de a asigura transparența pieței de-a lungul lanțului valoric și de a consolida încrederea.

Durabilitatea și circularitatea reprezintă argumente economice solide pentru fermieri. Practicile circulare și bioeconomia sporesc autonomia furajeră și maximizează

⁽¹⁸⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor – COM(2025) 1007.

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj>.

valorificarea biomasei (inclusiv a subproduselor de origine animală), ceea ce, la rândul său, scade cantitatea de deșeuri și asigură venituri mai previzibile pentru fermieri. **Subprodusele, cum ar fi lâna sau gunoiul de grajd, nu sunt deșeuri, ci reprezintă o resursă** cu valoare și care servește mai multor scopuri într-o bioeconomie circulară, iar legislația ar trebui să le recunoască atât caracteristicile, cât și potențialul. Actorii din aval (de exemplu producătorii de lactate sau de carne) înțeleg din ce în ce mai bine că oferirea de recompense fermierilor care își reduc emisiile în cadrul exploatațiilor este justificată economic, ceea ce face ca operațiunile sustenabile de creștere a animalelor să devină mai competitive.

Competitivitatea trebuie consolidată și **printr-o mai bună integrare a lanțului alimentar, precum și prin elaborarea unor standarde de calitate a cărnii**. Ar trebui promovat mai mult potențialul integrării dintre produsele lactate și carnea de vită, iar o mai bună aliniere la nivelul lanțurilor de aprovizionare ar putea îmbunătăți atât performanța economică, cât și pe cea de mediu a sistemelor de producție lactată și de carne de vită. Existența unor lanțuri valorice de înaltă calitate în zonele rurale și infrastructura sunt la fel de importante. Experiența dobândită în urma dezvoltării organizațiilor de producători și a cooperativelor demonstrează că instrumentele integrate în Regulamentul privind organizarea comună a piețelor (OCP) ⁽²⁰⁾ ajută la consolidarea poziției fermierilor în lanțul valoric și la creșterea cotei pe care o primesc aceștia din valoarea creată.

Echitatea nu este doar internă, ci și externă. Pentru a promova **reciprocitatea și o mai mare armonizare a standardelor de producție din întreaga lume** sunt necesare controale adecvate, garanții eficace și străduința permanentă de a atinge standarde ridicate. Acesta este un demers de durată și o prioritate clară. Importul produselor fabricate la standarde inferioare nu numai că dezavantajează comercial producătorii din UE, ci în plus determină relocarea emisiilor globale în loc să le reducă. Controalele privind produsele alimentare, de origine animală și vegetală care intră în UE sunt în curs de îmbunătățire și au devenit cu mult mai stricte ⁽²¹⁾. Măsurile de salvagardare sunt practici standard în acordurile încheiate de Uniune și îi protejează pe fermierii europeni împotriva oricăror importuri dăunătoare. Printre altele, ele prevăd cote bine calibrate, cu volume bazate pe condițiile pieței din UE, și clauze de salvagardare automate în anumite acorduri, care oferă un nivel suplimentar de protecție. Standardele înalte de siguranță alimentară, în special în ceea ce privește utilizarea antimicrobienelor și a hormonilor, sunt puse în aplicare în mod riguros. **Normele privind bunăstarea animalelor sunt în curs de revizuire pentru a se asigura o mai bună aliniere a standardelor aplicabile produselor importate.** În următoarea perioadă financiară, propunerea de instituire a unei plase de siguranță a unității, cu un buget substanțial, va permite Uniunii să protejeze mai bine fermierii în perioade de volatilitate a pieței. În același timp, Comisia se va angaja într-o **diplomație agroalimentară specifică, intensificând misiunile la nivel înalt și măsurile de promovare pentru a deschide noi oportunități de piață pentru exporturile europene.**

Simplificarea este o componentă esențială a competitivității. Au fost inițiate demersuri importante, dar sunt necesare eforturi suplimentare pentru ca sectorul agroalimentar să poată beneficia de un cadru juridic favorabil inovării și competitivității, respectându-se în

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului. ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>.

⁽²¹⁾ [Commission announces reinforcement of controls on products imported into the EU](#) (Comisia anunță consolidarea controalelor asupra produselor importate în UE).

același timp standardele de sănătate și bunăstare a animalelor și de siguranță a alimentelor și a hranei pentru animale. Discuția curentă referitoare la pachetul omnibus privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale va oferi o simplificare cât se poate de necesară. Este necesar ca **legislația UE privind igiena să devină mai flexibilă** și să se utilizeze mai bine dispozițiile privind flexibilitatea din cadrul acesteia, permițând adaptări ale structurii și structurii abatoarelor de capacitate redusă, respectând în același timp standardele de siguranță alimentară și de bunăstare a animalelor și combinându-le în mod eficace cu caracterul practic operațional. Modificarea cadrului de reglementare privind **aditivii furajeri**, propusă în pachetul omnibus privind alimentele și hrana pentru animale, va asigura un mediu favorabil dezvoltării și disponibilității unor noi aditivi inovatori pentru hrana animalelor, iar între timp se desfășoară lucrări de simplificare suplimentară, de exemplu ca parte a dialogurilor mai ample privind punerea în aplicare și în cadrul **dialogurilor privind alimentația**. În plus, normele privind **subprodusele de origine animală necesită ajustări** pentru a facilita mai bine economia circulară, fără a pune în pericol standardele de sănătate animală și standardele de siguranță a alimentelor și a hranei pentru animale.

3.3. Un sector durabil al creșterii animalelor

Investițiile în durabilitate reprezintă o investiție în viitorul pe termen lung al agriculturii. Standardele mai ridicate în materie de bunăstare a animalelor pot conduce la rezultate economice mai bune, la reducerea riscului de îmbolnăvire și la un sprijin mai larg, cu condiția ca beneficiile în materie de bunăstare să se traducă în beneficii măsurabile în materie de sănătate, productivitate sau prețuri mai mari – un efect net care variază în funcție de sector și de condițiile de piață. Utilizarea eficientă a azotului în sistemele alimentare și bioeconomice ⁽²²⁾, inclusiv prin utilizarea eficientă a îngrășămintelor, protejează apa și solurile, reducând în același timp costurile de producție. Infrastructura rezilientă la schimbările climatice poate suporta impactul fenomenelor meteorologice extreme și poate face ca investițiile să fie rentabile pe termen lung.

Succesul depinde de capacitatea fermierilor de a investi. Din acest motiv, tranziția către soluționarea problemelor de durabilitate trebuie să fie **echitabilă și echilibrată**. Creșterea nivelului de ambiție în ceea ce privește durabilitatea ridică semne de întrebare cu privire la **modul în care sunt distribuite costurile de-a lungul lanțului valoric**. În unele cazuri, tranziția către o mai mare durabilitate poate însemna costuri de producție mai mari pentru fermieri, randamente mai mici ale producției sau scăderea densității efectivelor de animale. Unele practici agricole, cum sunt cele ecologice, fac posibilă menținerea unui nivel ridicat de ambiție în ceea ce privește mediul și bunăstarea animalelor simultan cu obținerea profitabilității pentru fermieri. În cazul altor sisteme, în care aceste costuri nu pot fi absorbite integral de fermieri sau de restul lanțului de aprovizionare, ele se reflectă în cele din urmă în creșterea prețului alimentelor și sunt suportate de consumatori, fără a crește veniturile producătorilor și putând chiar să determine o scădere a cererii. Toate acestea evidențiază necesitatea unei tranziții atent calibrate, în care durabilitatea să fie avantajoasă pentru fermieri și pentru societate, soluțiile de compromis să poată fi gestionate și să se mențină acceptabilitatea socială.

⁽²²⁾ [Strategia UE în domeniul bioeconomiei](#) „Un cadru strategic pentru o bioeconomie a UE competitivă și durabilă. COM/2025/960 final” va evalua cele mai bune practici și inovații în domeniul bioeconomiei pentru a spori eficiența utilizării azotului în sistemele bioeconomiei și în rețelele de valori.

Uniunea și statele membre ar trebui să permită fermierului să aleagă cele mai potrivite măsuri de sprijinire a tranziției pentru fermele și practicile sale individuale și să îl ajute să decidă în ce mod poate crește durabilitatea activității sale.

Acordurile privind durabilitatea lanțului valoric, în care toți actorii – inclusiv sectorul intermediar și cel al comerțului cu amănuntul – își asumă o parte din responsabilitate sunt instrumente promițătoare pentru sprijinirea unei tranziții echitabile. De exemplu, prin intermediul lor sectorul comerțului cu amănuntul poate recompensa standardele mai înalte adoptate de fermieri. Comisia, statele membre și actorii privați ar trebui să promoveze în continuare această formă de cooperare.

Orice viziune pe termen lung pentru sectorul creșterii animalelor trebuie să înceapă cu valorificarea diversității acestuia. O abordare nediferențiată nu poate aduce beneficii unui mozaic atât de bogat precum cel al Uniunii Europene. Aceasta necesită soluții adaptate, bazate pe caracteristicile fiecărei zone, care să reflecte realitățile locale și să valorifice punctele forte ale fiecărei regiuni.

Pornind de la progresele deja înregistrate, care consolidează **poziția sectorului european al creșterii animalelor printre cele mai productive și mai eficiente din punct de vedere al mediului** ⁽²³⁾ **din lume**, conceperea noii perioade de programare oferă ocazia de a transforma această diversitate în intervenții concrete care să stabilească direcția pe termen lung.

Bunăstarea animalelor este o preocupare centrală a cetățenilor în ceea ce privește creșterea animalelor. După cum a afirmat Parlamentul European, „creșterea preconizată la nivel mondial a consumului de proteine animale reprezintă o oportunitate pentru UE de a se poziționa ca lider mondial în domeniul agriculturii favorabile climei și animalelor”. Asigurarea respectării normelor existente și o monitorizare progresivă a inițiativei cetățenești europene „End the Cage Age” (Să punem capăt erei cuștii) sunt necesare pentru a răspunde preocupărilor cetățenilor, punând accentul pe sectoarele în care tranziția către un sistem de adăposturi deschise este fezabilă, se bazează pe dovezi și este însoțită de perioade de tranziție suficiente și de sprijin financiar care să le permită fermierilor să se adapteze. Având în vedere amploarea investițiilor necesare, tranziția va necesita sprijin pe durata întregii perioade de finanțare următoare, precum și ulterior.

Standardele înalte de bunăstare eficientizează utilizarea resurselor, de exemplu pentru că scad ratele mortalității, prelungesc durata de viață productivă a animalelor și îmbunătățesc rata de conversie a furajelor. În prezent, sectorul găinilor ouătoare se bazează în principal pe uciderea **puiilor masculi de o zi**, însă cerințele etice ale cetățenilor pot fi satisfăcute prin stoparea acestei practici cu ajutorul tehnologiilor de sexare in ovo, care sunt disponibile în prezent. Se poate consolida astfel reputația sectorului ouălor din UE ca sursă de produse de calitate superioară, produse în mod etic. Deși este disponibilă și se utilizează în anumite state membre, tehnologia nu este încă pe deplin accesibilă și are un preț prohibitiv pentru incubatoarele mici și mijlocii de pe cuprinsul UE. Sunt deci necesare eforturi suplimentare pentru a scădea costurile și a extinde implementarea. Până la sfârșitul anului 2026, Comisia intenționează să propună o **revizuire specifică a normelor privind bunăstarea animalelor pentru găinile ouătoare și puii de carne**, punând accentul pe eliminarea treptată a cuștilor, pe indicatori practici ai bunăstării în cadrul fermelor, pe încetarea

⁽²³⁾ FAO: *Greenhouse gas emissions from agrifood systems, Global, regional and country trends, 2000–2022* (Emisiile de gaze cu efect de seră de la sistemele agroalimentare, Tendințe globale, regionale și naționale, 2000-2022).

uciderii sistematice a puilor masculi și pe cerințe de import echivalente. Pentru a valorifica eliminarea practicii de ucidere a puilor masculi de o zi, Comisia va analiza posibilitatea de a actualiza normele privind marcarea ouălor în vederea unei mai bune informări a consumatori, inclusiv a celor din țările terțe, cu privire la îmbunătățirile aduse de fermieri. Până în T2 2027, o propunere similară va aborda **bunăstarea porcinelor**, inclusiv tranziția de la boxe la sisteme de țarcuri.

Dezbaterea pe tema exportului de animale vii către țări terțe, în special în vederea sacrificării imediate, a devenit un subiect major în ultimii ani. Reapariția unor boli ale animalelor și apariția de noi focare în statele membre ale UE se soldează frecvent cu bariere în calea comerțului – uneori nejustificate. În același timp, dezastrele naturale și starea fluctuantă a securității din jurul țărilor de destinație pun în pericol capacitatea de planificare a acestor practici atât în cazul transportului rutier, cât și al celui maritim, putând cauza și îngrijorări legate de bunăstarea animalelor. Prin urmare, Comisia va desfășura schimburi strânse cu părțile interesate relevante, cu societatea civilă și cu țările terțe de destinație și, în funcție de rezultatul acestor schimburi, va lua în considerare măsuri suplimentare, inclusiv posibile alternative la exportul de animale destinate sacrificării din UE către țări terțe, menținând în același timp pozițiile de piață ale crescătorilor europeni de animale.

Aceste standarde înalte aplicabile producătorilor din UE trebuieacompaniate de cerințe reciproce pentru produsele de import, cu instrumente adecvate de asigurare a respectării legislației. Este posibil ca țările terțe să aplice practici mai puțin stricte în materie de bunăstare a animalelor, în timp ce cetățenii UE se așteaptă ca toate produsele de pe piața UE să respecte standarde înalte de bunăstare. Modernizarea normelor UE privind bunăstarea animalelor și a acordurilor comerciale încheiate de UE reprezintă ocazia ideală de a **introduce cerințe echivalente în materie de bunăstare a animalelor pentru produsele de import**, în conformitate cu standardele OMC.

Eforturile susținute de reducere a emisiilor generate de creșterea animalelor continuă să fie o prioritate. Deși emisiile de metan enteric generate de creșterea animalelor în UE au o pondere mică în totalul global, eu reprezintă cea mai mare sursă ⁽²⁴⁾ de emisii agricole din UE. Pentru a rezolva problema acestor emisii, este nevoie de o abordare sistemică bazată pe știință, care să pornească de la bunele practici existente și să fie ulterior sprijinită prin inovații și prin tehnologie. Diferitele tipuri de producție animalieră au externalități climatice diferite și potențiale diferite de remediere a acestora, de care trebuie să se țină seama.

În primul rând, **o politică eficace de reducere a metanului necesită măsurători precise**. Unele dintre metodologiile existente de estimare a emisiilor generate de creșterea animalelor nu reflectă pe deplin variația reală a emisiilor între diversele sisteme de producție, rase și regimuri de hrănire. Metodologia IPCC, abordările de nivelul 1 și de nivelul 2, ar putea subestima valoarea îmbunătățirilor în cadrul fermelor și a diversității genetice. În același timp, sunt în curs discuții pentru a analiza necesitatea de a ține seama de natura biogenă a emisiilor de metan ca parte a unui ciclu pe termen scurt al carbonului. Sunt necesare abordări mai sofisticate pentru a reflecta mai bine practicile reale de management și pentru a asigura o evaluare mai precisă și mai echitabilă a performanței

⁽²⁴⁾ BOSCO, S., CHEN, M., BIELZA, M., MONTERO CASTAÑO, A., SCHIEVANO, A. et al., *Livestock Feeding and Sustainability: Mapping Environmental, Climate, and Productivity Outcomes* (Hrănirea efectivelor de animale și durabilitatea: cartografierea rezultatelor în materie de mediu, climă și productivitate), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/3398918> (online), JRC143817.

creșterii animalelor în materie de climă. Prin urmare, Comisia va lucra la o **metodologie armonizată pentru emisiile de GES generate de creșterea animalelor la nivel de fermă și va promova instrumente de monitorizare** care să reflecte mai bine măsurile puse în aplicare la nivel de fermă și care să fie mai adaptate la nevoile sectorului creșterii animalelor din UE. Va porni de la demersurile inițiate de anumite state membre ⁽²⁵⁾ cu scopul de a defini emisii de nivel 3 în vederea unei contabilizări mai precise și mai diferențiate a emisiilor. Aceste eforturi vor fi apoi valorificate prin perfecționarea metodelor de producție în cadrul standardelor de comercializare și al abordării UE privind excelența (a se vedea punctul 3.5 de mai jos). Rezultatele ar trebui să contribuie și la întocmirea cu o precizie mai bună a inventarelor naționale ale GES ale statelor membre. De asemenea, UE este pregătită să facă schimb de practici de măsurare și atenuare cu partenerii săi din toată lumea, în conformitate cu poziția sa de lider mondial în reducerea emisiilor de metan, prin intermediul angajamentului mondial referitor la metan și al inițiativelor conexe. În strânsă cooperare cu reprezentanții fermierilor și cu părțile interesate din lanțul valoric alimentară, Comisia elaborează în prezent o **busolă voluntară a durabilității fermelor, destinată fermierilor**. Acest cadru bazat pe date științifice va face posibilă o evaluare practică și comparabilă a principalelor dimensiuni ale durabilității în diferitele sisteme agricole. Busola va putea fi utilizată și ca instrument de management pentru orientare în luarea deciziilor, pentru urmărirea progreselor înregistrate și transmiterea de rapoarte transparente cu privire la performanță de-a lungul timpului, precum și pentru implicarea în sisteme premium sau în contracte care recompensează scăderile verificate de emisii, îmbunătățirea bunăstării animalelor și furnizarea de servicii ecosistemice. Totodată, va permite evaluarea **performanței pe baza rezultatelor obținute pe teren**, care va înlocui treptat abordarea bazată pe cerințe. În plus, pe baza unei metodologii-pilot de certificare, Comisia evaluează includerea reducerii emisiilor provenite de la animale în domeniul de aplicare al Regulamentului privind absorbțiile de carbon și agricultura carbonului (CRCF).

De asemenea, aceasta trebuie să țină seama de faptul că producția de alimente este înrădăcinată în mod inerent în procesele biologice naturale și că, în pofida respectării standardelor ridicate ale UE, generează **emisii endogene inevitabile** care implică anumite compromisuri care nu pot fi eliminate în totalitate. Cererea este un motor important al tranziției, astfel cum se explică în Planul privind proteinele, și este important să se recunoască faptul că diminuarea producției în UE ar putea duce la creșterea importurilor și la emisii mai mari în regiunile din afara UE.

Progresele suplimentare în ceea ce privește reducerea emisiilor de GES trebuie să se bazeze pe o combinație de măsuri de politică și stimulente eficace, pe potențialul îmbunătățirilor genetice, pe inovare și pe tehnologie, inclusiv în ceea ce privește strategiile de hrănire. Comisia va oferi **recomandări statelor membre** în contextul viitoarei PAC și le va pune la dispoziție un **set de instrumente cu cele mai eficace practici**. Statele membre își pot concepe strategiile pe baza situațiilor lor specifice, astfel cum se reflectă în Strategia UE privind metanul din 2020, luând în considerare investițiile în eficiența care reduce emisiile, inclusiv rasele care reduc metanul, hrănirea de precizie și gestionarea avansată a gunoiului de grajd, cum ar fi biogazul și tehnologiile îmbunătățite de tratare, precum și soluțiile de reducere a emisiilor în sistemele agricole interioare. În plus, soluțiile tehnologice oferă un potențial de atenuare semnificativ, care ar putea duce la o scădere cu cel puțin 16 % a emisiilor de GES până în 2040 ⁽²⁶⁾. Astfel, o combinație de măsuri și stimulente ambițioase

⁽²⁵⁾ Federația Irlandeză pentru Creșterea Botelor (ICBF): <https://www.icbf.com/methane/>.

⁽²⁶⁾ Estimare DG AGRI pe baza calculului propriu și a scenariilor descrise în [raportul privind perspectivele agricole pentru 2022](#).

din partea PAC, împreună cu tehnologia și inovarea, ar putea genera reduceri foarte importante ale emisiilor și ar putea contribui la obiectivul climatic pentru 2040.

Statele membre au posibilitatea de a include **investițiile în biogaz și biometan** în viitoarele lor PPNR și/sau de a le sprijini prin intermediul altor programe naționale. Cadrul privind ajutoarele de stat oferă, de asemenea, diverse opțiuni pentru un astfel de sprijin. Instalațiile de biogaz transformă gunoiul de grajd și reziduurile agricole în energie din surse regenerabile, în digestat pentru fertilizare și, în unele cazuri, în digestat deshidratat în materiale de așternut pentru animale. Energia produsă poate fi utilizată în cadrul fermei sau chiar vândută pe piață, în special prin utilizarea mecanismului UE privind biometanul, creând astfel venituri complementare, sporind reziliența și viabilitatea comercială a exploatațiilor agricole și reducând în același timp dependența de combustibili fosili importați și de îngrășămintele sintetice.

Protejarea resurselor naturale împotriva poluării și asigurarea unei stări bune de sănătate a solului sunt atribute esențiale ale unei strategii pe termen lung pentru viitorul creșterii animalelor. Având în vedere marea diversitate a sectorului, anumite practici de creștere a animalelor au un impact major asupra mediului din cauza externalităților negative (cum ar fi pierderile de nutrienți, emisiile atmosferice etc.), în special în zonele cu concentrații ridicate de efective de animale, în timp ce alte practici, cum ar fi pășunatul extensiv și agricultura ecologică, aduc o contribuție pozitivă la gestionarea și conservarea naturii. Prin urmare, provocările de mediu trebuie abordate într-un mod adaptat situației și în parteneriat cu fermierii.

Viitoarea PAC oferă ocazia de a progresa în direcția unei performanțe de mediu mai ridicate.

Statele membre ar trebui să promoveze cooperarea de-a lungul lanțului valoric și ar putea oferi sprijin, în special în zonele cu o densitate ridicată a efectivelor de animale, pentru a îmbunătăți gestionarea gunoiului de grajd și a nutrienților și pentru a reduce presiunea asupra resurselor naturale, inclusiv prin utilizarea noilor intervenții pe care Comisia le-a prezentat în propunerea sa privind PAC. Statele membre dispun de instrumente pentru a oferi un sprijin sporit sistemelor bazate pe pășunat, în funcție de nevoile lor. De asemenea, sunt încurajate să extindă utilizarea culturilor de acoperire, a rotațiilor de culturi diverse și a surselor alternative de furaje, să acorde sprijin pentru creșterea capacităților de stocare a gunoiului de grajd și să simplifice procedurile pentru investițiile în energia din surse regenerabile, în infrastructura de reciclare a nutrienților și în agricultura de precizie. Acordarea unui sprijin continuu pentru agricultura ecologică este importantă pentru realizarea acestor obiective.

Comisia, asistată de fluxul de lucru pentru creșterea animalelor, va promova schimbul de cunoștințe și de bune practici, cu obiectivul de a construi o **platformă pentru creșterea animalelor, cu un registru cuprinzător de soluții dovedite** pentru climă, mediu și bunăstarea animalelor până în 2027. În acest registru vor fi identificate măsurile eficace de atenuare, se vor prezenta abordările de succes aplicate de ferme și se vor oferi orientări cu privire la instrumentele PAC și la mecanismele de sprijin disponibile pentru a facilita adoptarea acestora.

Fermierii din UE respectă deja standardele înalte de mediu prevăzute în diferite acte legislative, unele cu un impact semnificativ asupra activității fermierilor. **Comisia evaluează unele dintre aceste norme și le testează prin simulări de criză în contextul unui efort mai amplu de simplificare.**

În curând va fi publicată evaluarea **Directivei privind nitrații** ⁽²⁷⁾. În urma a raportului, Comisia va continua să colaboreze cu statele membre pentru a identifica potențialul de simplificare și cele mai bune practici legate de îmbunătățirea gestionării nutrienților la nivel de fermă, de agricultura calendaristică, de ținerea evidențelor și de fertilizare în cazul fermelor mici. Aceasta va viza optimizarea punerii în aplicare a normelor care reflectă presiunile tehnologice și schimbările climatice, reducând în același timp la minimum sarcina inutilă și asigurând faptul că măsurile sunt proporționale și eficace în ceea ce privește atingerea standardelor UE privind calitatea apei. Comisia va consilia statele membre cu privire la posibilitățile de **simplificare a punerii în aplicare a directivei, de exemplu pentru anumite practici sustenabile de creștere a animalelor, și va face, de asemenea, schimb de opinii cu Comitetul pentru nitrați cu privire la raportul de evaluare.**

De asemenea, Comisia supune unui test de rezistență normele Directivei privind păsările și ale Directivei privind habitatele, care va fi integrat într-un raport prevăzut pentru sfârșitul anului 2026 și va permite fundamentarea deciziilor viitoare. Propunerea privind accelerarea **procedurilor de acordare a autorizațiilor și propunerea de regulament privind accelerarea evaluărilor de mediu** [2025/0391 (COD)] vor răspunde deja parțial unora dintre solicitările de lungă durată de a accelera și de a face mai previzibil procesul de autorizare. Facilitarea specifică a procedurilor de autorizare este importantă și pentru că va trebui să însoțească revizuirea legislativă care va impune eliminarea treptată a cuștilor în sectorul găinilor ouătoare și al porcinelor și este justificată având în vedere că numărul animalelor deținute în hambarele adaptate va rămâne constant. **Potențialul unei mai bune alinieri între obiectivele de mediu și vitalitatea agricolă se găsește, de asemenea, în inovare.** În UE, creșterea animalelor a generat anual peste 1,4 miliarde de tone de gunoi de grajd în perioada 2016-2019. Deși în anumite regiuni este asociat poluării cu azot, gunoiul de grajd ar putea reprezenta și o oportunitate datorită inovării. Comisia analizează posibilitatea de a extinde Regulamentul RENURE pentru anumite tipuri de digestate lichide pe bază de gunoi de grajd, cu garanții de mediu adecvate, și va efectua o primă evaluare preliminară în T3 2026. În mod similar, utilizarea digestatului din deșeuri biologice sub formă de îngrășământ, ca atare sau pentru producția altor îngrășăminte pe bază de bioresurse, poate să limiteze externalitățile negative ale efectivelor de animale, să faciliteze o distribuție mai bună a îngrășămintelor biologice bogate în carbon, să reducă dependența de îngrășămintele sintetice și să consolideze autonomia UE în ceea ce privește producția de furaje și alimente, contribuind totodată la producția internă de energie (biometan). Comisia va depune eforturi pentru a **facilita utilizarea subproduselor de origine animală** fără a pune în pericol standardele de sănătate animală și standardele de siguranță a alimentelor și a hranei pentru animale și **va analiza potențialele blocaje în materie de reglementare.**

Un element esențial este o mai bună echilibrare spațială și facilitarea transferului de nutrienți din regiunile cu excedent către regiunile cu deficit, atât pentru a optimiza utilizarea, cât și pentru a reduce presiunile asupra mediului la nivel local. Pe această bază, Comisia, asistată de **fluxul de lucru pentru creșterea animalelor va elabora o foaie de parcurs specifică** pentru a sprijini aplicarea practică, a consolida logistica, a reduce presiunea, a pune în aplicare mai bine și mai coerent cadrul de reglementare, a asigura

⁽²⁷⁾ Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole. JO L 375, 31.12.1991, p. 1 (ES, DA, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PT). ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj>.

coerența reglementărilor și a facilita circulația mai eficientă și mai durabilă a nutrienților pe tot cuprinsul UE.

3.4. Un sector al creșterii animalelor adecvat pentru diversitatea teritorială europeană

Diversitatea teritorială europeană necesită sisteme diverse de producție animalieră, adaptate caracteristicilor unice ale diferitelor regiuni din Europa.

Creșterea animalelor are un rol esențial în susținerea economiilor rurale și în facilitarea ocupării forței de muncă în numeroase regiuni. Adesea, aceasta este singura oportunitate economică în anumite regiuni. Sectorul este deosebit de important în zonele defavorizate, cum ar fi regiunile montane, zonele nordice, pajiștile și alte teritorii intermediare și marginale în care producția vegetală poate fi dificil de realizat sau mai puțin profitabilă. Prezența animalelor erbivore ajută la menținerea peisajelor tradiționale, la prevenirea creșterii excesive a vegetației, la limitarea riscului de incendii forestiere și la conservarea biodiversității prin susținerea unor habitate diverse ⁽²⁸⁾. Totodată, contribuie la menținerea populației în zonele rurale și reduce riscul de abandonare a terenurilor, care ar putea determina degradarea mediului și pierderea peisajelor tradiționale. Modelele de afaceri inovatoare pot să răspundă în mod eficace provocărilor actuale prin recuperarea rolului central al creșterii animalelor în aceste teritorii.

În multe regiuni din Europa, declinul creșterii animalelor este strâns legat de abandonarea terenurilor. Potrivit estimărilor JRC ⁽²⁹⁾, aproximativ 11 % din terenurile agricole ale UE ar putea fi abandonate până în 2030, aproape un sfert (1,38 milioane ha) din totalul abandonărilor agricole din UE urmând să aibă loc probabil în zonele montane. Acest lucru are, de asemenea, implicații demografice semnificative. Aceste provocări ar trebui abordate într-un mod coerent și integrat, inclusiv prin intermediul viitoarelor noastre politici demografice. Zonele rurale au un potențial incredibil de a deveni **un motor al rezilienței, al creșterii durabile și al pregătirii Europei**. Crearea unor zone rurale atractive din punct de vedere economic și locuibile va contribui la păstrarea și atragerea oamenilor, contribuind astfel la vitalitatea pe termen lung a acestor regiuni.

Oportunitatea de a transforma vulnerabilitățile rurale într-un activ tangibil pe termen lung este mai mare ca niciodată. UE s-a angajat într-un demers de planificare mai coordonată și mai integrată care să sprijine creșterea sa economică durabilă, utilizând PNR ca instrument integrat de planificare.

Pentru a aborda această provocare, Comisia va colabora cu statele membre pentru a elabora un plan privind modul de abordare a nevoilor specifice ale **regiunilor și zonelor rurale expuse riscului de abandon**, ținând seama de situația specifică din regiunea frontierei estice care se învecinează cu Rusia, Belarus și Ucraina. Scopul este de a **readuce producția animalieră durabilă** acolo unde este locul său firesc și unde este dorită pentru beneficiile sale economice, sociale și de mediu, asigurând în același timp performanța regiunilor și comunităților mai competitive. O astfel de acțiune ar putea fi realizată prin atragerea tuturor actorilor necesari unui **lanț valoric** eficace și **ancorat în comunitățile**

⁽²⁸⁾ [Extensive livestock systems and nature in Europe](#) (Sistemele extensive de creștere a animalelor și natura din Europa) | [Publicații](#) | [Agenția Europeană de Mediu \(AEM\)](#), 07/2026. În nota de informare publicată de AEM se afirmă că o treime din habitatele prevăzute în anexa I la Directiva privind habitatele depind de pășunatul extensiv.

⁽²⁹⁾ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC113718>.

rurale, de la fermieri până la consumatori, trecând prin abatoare, unități de prelucrare artizanală și piețe locale.

Viitorul **Observator european al terenurilor** ⁽³⁰⁾ va contribui la acest proces printr-un schimb de informații și bune practici legate de remedierea problemei abandonării terenurilor, precum și printr-o analiză mai avansată referitoare la schimbarea utilizării terenurilor și la gestionarea durabilă a acestora.

Odată cu viitoarea PAC, statele membre vor avea la dispoziție numeroase instrumente prin care să direcționeze sprijin către zonele vulnerabile în care se practică creșterea animalelor. Sprijinul cuplat pentru venit și sprijinul pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale ar trebui să se concentreze asupra sectoarelor și zonelor în care este cea mai mare nevoie de ele. Una dintre sarcinile esențiale va fi **atragera unei noi generații de fermieri** în zonele în care creșterea animalelor a creat un decalaj social, prin ajutoare la înființare, inovare socială, antreprenoriat și investiții, politici privind accesul la terenuri, sprijin pentru venit și stimulente. Dar PAC nu este în măsură să răspundă de una singură acestei provocări. Dezvoltarea unor lanțuri valorice integrate local în domeniul creșterii animalelor necesită investiții coordonate în infrastructură, unități de prelucrare, digitalizare și structuri de piață, sprijinite de politici sociale și de ocupare a forței de muncă și, după caz, de sprijin practic care să ajute fermierii să facă față presiunii din partea faunei sălbatice.

Un exemplu care ar putea să regenereze economia locală și, în același timp, să îmbunătățească bunăstarea animalelor este cel al investițiilor în abatoare mobile și de capacitate redusă în zonele îndepărtate. Comisia, asistată de fluxul de lucru pentru creșterea animalelor, va alocă resurse specifice pentru elaborarea unei **foi de parcurs privind abatoarele, examinând modalitățile de stimulare a prezenței acestora în zonele rurale, fixe sau mobile**, pe baza proiectelor deja finanțate ⁽³¹⁾ și ținând seama de aspectele legate de bunăstarea animalelor.

Exemplu: rețea locală flexibilă de prelucrare, cu abatoare mobile și de capacitate redusă (model de reziliență în lanțul valoric rural). În regiunile slab populate sau montane, statele membre sprijină un sistem de prelucrare hibrid care combină mici instalații permanente cu abatoare mobile.

- Se înființează o cooperativă regională de creștere a animalelor, în care fermierii își pun resursele în comun pentru a gestiona logistica și calendarul operațiunilor.
- Statul membru cofinanțează unități de sacrificare mobile care se deplasează între ferme sau între punctele de colectare desemnate, respectând în același timp standardele de sănătate animală și de siguranță alimentară.
- Simplificare și optimizare legislativă la nivelul UE și la nivel național, inclusiv pentru înregistrare și recunoaștere.

⁽³⁰⁾ Strategia pentru reînnoirea generațiilor în agricultură. COM/2025/872 final.

⁽³¹⁾ Exemple de proiecte finanțate prin FEADR pentru inovare și îmbunătățirea bunăstării animalelor în DE: [TadeLoS - Sacrificarea bovinelor la fermă, în condiții lipsite de stres | Rețeaua PAC a UE](#) și [Unitatea de sacrificare complet mobilă din Turingia | Rețeaua PAC a UE](#). A se vedea și exemplul proiectului de realizare a unui abator mobil în Franța, finanțat prin programul Orizont 2020: [Caz practic: unitate de sacrificare mobilă | Rețeaua PAC a UE](#).

- Toate acestea sunt completate de mici instalații de tranșare și ambalare și de depozite frigorifice amplasate în localități rurale, modernizate cu sprijinul UE.
- Sistemul este integrat într-o schemă de certificare a calității care este o oglindă a excelenței UE, pentru a consolida identitatea și valoarea produselor.
- Se introduc instrumente digitale (platforme de rezervare, sisteme de trasabilitate) care să optimizeze rutele, să asigure respectarea bunăstării animalelor și să scurteze timpii de așteptare. Odată cu creșterea ponderii de sacrificări pe plan local, crește și bunăstarea animalelor datorită diminuării transportului de animale vii pe distanțe lungi.

Infrastructura digitală modernă este esențială pentru atractivitatea zonelor rurale și pentru ca creșterea animalelor să aibă un rol mai mare în asigurarea mijloacele de subzistență în mediul rural. Statele membre ar trebui să accelereze investițiile în banda largă de mare viteză, în conectivitatea 5G, prin satelit și în afara rețelei pentru a permite implementarea tehnologiilor agricole inteligente, a sistemelor de gestionare de la distanță a efectivelor de animale și a accesului la servicii online.

Reziliența socială are un rol la fel de vital. Bunăstarea și sănătatea mintală a crescătorilor de animale din UE sunt influențate nu doar de presiunile asupra veniturilor, ci și de condițiile de muncă solicitante, de programul de lucru prelungit și de izolarea socială, în special în zonele rurale mai îndepărtate. Prin urmare, este important să existe acces la servicii de înlocuire în cadrul exploatației și la lucrători înlocuitori, deoarece astfel fermierii își pot lua concediu în caz de boală sau de responsabilități familiale, iar stresul și burnoutul se reduc. De asemenea, ar trebui abordate corespunzător diferențele de gen și nevoile specifice fiecărui gen. Dezvoltarea competențelor este un alt factor social esențial, fermierii beneficiind din ce în ce mai mult de formare în domeniul bunăstării animalelor, al practicilor de mediu, al instrumentelor digitale și al gestionării afacerilor pentru a rămâne rezilienți și a se adapta la cerințele schimbătoare ale politicilor și ale pieței. Serviciile de consiliere și politicile de dezvoltare rurală îndeplinesc un rol esențial în acest sens.

Resursele regionale de furaje sporesc reziliența, sustenabilitatea și autonomia strategică, scăzând în același timp dependențele de importuri. Prin integrarea pajiștilor, a coproduselor și a culturilor proteice realizate în UE, aceste sisteme reduc emisiile, sprijină economiile rurale și se aliniază la obiectivele bioeconomiei circulare. Ele sunt factori-cheie ai Planului pentru reziliență, autonomie strategică și sustenabilitate a sistemului proteic al UE, elaborat de Comisie.

3.5. Excelența în producția animalieră

Calitatea este unul dintre atuurile strategice ale Europei. În contextul așteptărilor tot mai mari din partea societății, precum și al intensificării concurenței globale și a fragilităților teritoriale, Uniunea Europeană trebuie să își mențină și să își cultive ambiția de a livra excelență în domeniul producției animaliere.

Viitorul sectorului creșterii animalelor din UE va depinde nu doar de capacitatea sa de a rămâne competitiv și rezilient, ci și de capacitatea sa de a **face vizibile, credibile și profitabile din punct de vedere economic aspectele care diferențiază modelul de producție european.** Acest model reflectă o practică de creștere a animalelor care nu se bazează pe cel mai mic cost, ci pe crearea de valoare prin bune practici, calitate, durabilitate, etică și responsabilitate.

Excelența trebuie înțeleasă în sens larg, fără a se limita la produsele de nișă sau de calitate superioară. Ea ar trebui să ajungă treptat să caracterizeze toate lanțurile valorice și toate modelele de producție din sectorul creșterii animalelor. Fiecare unitate zootehnică ar trebui să aibă posibilitatea de a-și atinge potențialul maxim, de a se îmbunătăți permanent și de a beneficia de recunoașterea pe piață a acestor eforturi și de recompensarea lor de către politicile publice.

Comisia intenționează să elaboreze **un parcurs ambițios pentru atingerea excelenței în producția animalieră cu ajutorul fluxului de lucru pentru creșterea animalelor**. Prin acest parcurs, Uniunea ar trebui să poată defini mai clar ce anume diferențiază producția animalieră europeană, atât în cadrul pieței interne, cât și în contextul concurenței mondiale.

O primă prioritate este îmbunătățirea recunoașterii pe piață și a valorificării excelenței. Fermierii pot adopta în mod susținut standarde ambițioase numai dacă acestea sunt recompensate din punct de vedere economic. Este esențial să existe o mai mare transparență de-a lungul lanțului alimentar, inclusiv o mai mare claritate a informațiilor și a etichetării. Comisia îi va ajuta pe consumatori să facă alegeri în cunoștință de cauză și să recunoască valoarea produselor animaliere din UE.

Un element-cheie este **identificarea mai clară a provenienței din UE**. Comisia intenționează să consolideze treptat rolul provenienței din UE pe piețele de animale, prin intermediul standardelor de comercializare, explorând posibilitatea unui temei juridic extins în organizarea comună a piețelor. Va folosi **ca bază de pornire normele privind carnea de pasăre**, pentru a îmbunătăți comunicarea privind proveniența și a trage învățăminte pentru alte sectoare.

Comisia va depune eforturi pentru a valorifica standardele mai înalte și caracteristicile specifice ale producției animaliere din UE prin intermediul mențiunilor rezervate facultative din cadrul organizării comune a piețelor. S-ar putea crea astfel, în mod voluntar, **termenul** clar identificabil de „**excelență europeană**”, fundamentat pe specificații normative, care ar indica în mod credibil și armonizat anumite caracteristici definite. Comisia va evalua criterii precum producția cu emisii scăzute de dioxid de carbon, practicile favorabile mediului, utilizarea furajelor de proveniență locală, creșterea și sacrificarea animalelor și respectarea unor standarde înalte de bunăstare a animalelor. Aceste mențiuni rezervate facultative ar putea fi utilizate pentru a demonstra conformitatea cu cerințele de durabilitate solicitate de fondurile naționale sau europene pentru accesul la investiții, permițând fermierilor să aibă acces la oportunități de finanțare fără a fi nevoiți să prezinte în mod repetat aceleași dovezi (principiul „doar o singură dată”).

Comisia va analiza și modul în care se poate sprijini mai bine valorificarea calității în producția animalieră, **inclusiv a calității cărnii**, prin instrumentele existente. Actualul cadru de clasificare a carcaselor aplicabil în Uniune se bazează în principal pe criterii cantitative. Deși asigură un limbaj comun al pieței și transparență privind prețurile, el nu reflectă întreaga paletă de atribute de calitate relevante pentru consumatori și pentru valorificarea pe piață. Comisia va evalua posibilitatea de a dezvolta acest cadru în mod voluntar pentru a include anumite caracteristici calitative, de exemplu atribute organoleptice sau legate de metoda de producție, și posibilitatea de a sprijini aceste atribute prin mențiuni rezervate facultative pentru o mai mare diferențiere, creare de valoare și recunoaștere a calității.

O a doua prioritate a Comisiei este de a crește vizibilitatea sistemelor de creștere a animalelor integrate teritorial. Comisia va utiliza **politica UE privind promovarea** pentru a evidenția atât pe piața internă, cât și pe cea externă calitatea, durabilitatea,

standardele înalte de bunăstare, în special sistemele de creștere a animalelor fără cuști și producția de ouă fără sacrificarea puilor masculi, precum și ancorarea teritorială a produselor animaliere din UE. Sistemele strâns legate de zonele rurale vor beneficia de un sprijin mai puternic, care va îmbunătăți comunicarea valorii adăugate și va consolida poziționarea ca produse premium acolo unde se justifică.

Pentru a-și maximiza câștigurile pe piață, părțile interesate și statele membre sunt încurajate să coopereze mai ales în ceea ce privește: realizarea unui **branding teritorial pentru produse**, care să ilustreze legătura produselor animaliere cu identitatea istorică și caracteristicile naturale ale regiunii sau ale rasei lor specifice; agroturismul și inițiativele de diversificare; precum și gestionarea colectivă a peisajelor, pentru a proteja biodiversitatea și a gestiona peisajele ecosistemelor bazate pe creșterea animalelor.

Pentru a sprijini aceste eforturi la scară mai largă, **politica UE de promovare agricolă ar putea alocă o componentă de promovare specializată**, axată pe sistemele integrate teritorial de creștere a animalelor, care să accelereze pătrunderea lor pe piață.

A treia prioritate se bazează pe politica existentă a UE în domeniul calității, în special pe indicațiile geografice (IG) și pe producția ecologică. Comisia va continua să sprijine adoptarea, promovarea și protejarea acestor instrumente esențiale. Pentru a consolida aceste cadre, Comisia va revizui planurile de acțiune privind agricultura ecologică și IG.

4. CONCLUZII

Într-o economie mondială din ce în ce mai dură, răspunsul Uniunii este ca obiectivele de reziliență, competitivitate, durabilitate, teritorialitate și excelență să se potențeze reciproc, devenind modul european de creștere a animalelor.

Strategia UE privind creșterea animalelor prezintă o viziune coerentă pentru viitorul acestui sector. Comisia promovează un discurs pozitiv și echilibrat privind creșterea animalelor, recunoscând atât provocările sale, cum ar fi amprenta climatică și de mediu, cât și contribuțiile sectorului la aprovizionarea cu alimente, ocuparea forței de muncă, coeziunea teritorială, biodiversitate și valoarea culturală.

Reziliența va fi întărită prin eforturi coordonate de combatere a schimbărilor climatice, de consolidare a biosecurității, de abordare a provocărilor sociale și de sporire a robusteții pieței și a lanțului de aprovizionare.

Competitivitatea va fi consolidată prin eliminarea deficitului de finanțare și ameliorarea declinului creșterii animalelor în anumite regiuni, prin promovarea inovării și a digitalizării, prin calificare și prin asigurarea echității în schimburile comerciale.

Durabilitatea va fi obținută prin reducerea amprentei de mediu, prin sprijinirea biodiversității și prin promovarea unor sisteme agricole circulare și orientate către bunăstarea animalelor, care să susțină vitalitatea rurală.

Teritorialitatea recunoaște diversitatea peisajelor și a condițiilor locale din Europa, conferind o capacitate sporită noilor generații de fermieri și fortificând economiile regionale.

Împreună, aceste eforturi coordonate ale Comisiei, ale statelor membre și ale părților interesate vor construi un cadru de **exelență** solid, care va ajuta sectorul creșterii animalelor să prospere în contextul concurenței globale.

Comisia, asistată de fluxul de lucru pentru creșterea animalelor va monitoriza progresele și va raporta cu privire la acestea. Prin implicarea activă în aceste inițiative strategice, sectorul poate privi cu încredere către un viitor durabil, echitabil și prosper.